

pov.

POINT OF VIEW INTERNATIONAL

Film: Jolly fine – er livet nogensinde det?

Udgivet 23/06/2017 — af Frederik Bojer Bové

Den indiske indie-instruktør Ritesh Batra har lavet en mesterlig skildring af noget meget britisk med sin filmatisering af Julian Barnes' roman *Når noget slutter*. Frederik Bojer Bové giver *feel good*-filmen fire POV-stjerner for øjeblikke af noget nær ekstase, forvirring og usikkerhed. Som livet er.

Luk øjnene og forestil dig en indisk film. Hvad ser du for dig? Et Bollywood-dansenummer med smukke kvinder i sari? Eller en sort/hvid auteur-film om fattige børn på landet? 'Indisk film' er en af de ting, som biografpublikummet har en idé om – ligesom 'japansk film' som regel er noget med samuraier, og 'russisk film' som regel er tre mænd, der går tur ved et vandværk i timevis. Men som med de fleste andre fordomme er det en sandhed med modifikationer.

Krige og kriser har betydet en del for kunstfilmen siden Satyajit Ray lavede sine største klassikere, og Bollywood ændrede ret meget karakter efter liberaliseringen af Indien i 1991. Indisk film røg nærmest ud i mørket; ingen inder har f.eks. været i hovedkonkurrence i Cannes siden 1994. Hvilket vel betyder, Indien snart skal genopdages?

Usikkerhed – og nær ekstase

De seneste år har det enorme land været hjemsted for en bølge af 'indiske indies'. Ritesh Batras verdenshit *The Lunchbox* var en slags gennembrud, der også fik fornemme anmeldelser herhjemme. Hans nye film, *Når noget slutter*, er lavet i en engelsk kontekst, baseret på en engelsk roman og med Jim Broadbent og Charlotte Rampling i hovedrollerne. Resultatet er... ubestemmeligt... Hvilket sjældent er godt for en anmelder. Men fornemmelsen af, at noget nyt, anderledes og spændende trænger ind i noget solidt og velkendt, giver en mærkelig hybridfølelse. *Når noget slutter* gav mig øjeblikke af noget nær ekstase, men den gjorde mig også forvirret, usikker. Hvilket jeg elsker som anmelder, men hvilket publikum er ude efter den følelse, det ved jeg ikke helt?

Når noget slutter “gav mig øjeblikke af noget nær ekstase, men den gjorde mig også forvirret, usikker.

Der er som sådan ikke noget i vejen med britisk film. *Når noget slutter* er en filmatisering af Julian Barnes' Man Booker-vindende roman af samme navn fra 2011, en roman der er lidt meta-eksperimenterende og føles ganske britisk – i retning af andre Booker-vindere som Ian McEwan (*Soning*) og Yann Martel (*Pis Liv*). Både i bog og film bliver to tidsplaner filtret sammen; et i tresserne, hvor unge Toby Webster har et kort forhold til Veronica, og et i nutiden, hvor den nu fraskilte og pensionerede Toby pludselig arver en dagbog fra Veronicas mor.

De to spor behandles forskelligt i bog og film, men hovedtrækkene er de samme: Hvordan forholdet mellem Toby, Veronica og Tobys ven Adrian bliver til, og hvordan det ændrer sig. Og hvordan den ældre Toby indpasser den historie i fortællingen om sit eget liv, hvordan han som en ældre herre tvinges til at genoverveje sin egen opførsel fra dengang.

Når noget slutter - i biograferne 29. juni 2017

Metahistorien er noget, vi har set før – det hele minder en del om *Soning* – og der er også noget velkendt over skildringen af den ældre fraskilte mand; *The Lunchbox* handler om noget nær det samme. Alligevel opleves Jim Broadbent så umiskendelig britisk i sit portræt af Toby. Han udstråler varme og følsomhed, selvom hans ekskone og gravide datter kalder ham 'gnavpot', selvom han ignorerer folk omkring sig, og selvom vi kan se ham eksplodere i vrede over et larmende barn. Hans ansigt bærer præg af en britisk indelukthed: Mimikken er begrænset til en tre-fire udtryk, der er socialt acceptable, mens hans øjne stråler i alle retninger.

Når noget slutter er det, man kalder *feel good*-film. Briterne er ganske gode til at lave den slags, især til et lidt ældre publikum. Tænk *The Best Exotic Marigold Hotel* eksempelvis. Og det er der da absolut ikke noget i vejen med. Men da den yngre Toby på et tidspunkt skriver et postkort til Adrian om, hvordan alting blot er '*jolly fine*', så tænker jeg, at det kunne være navnet på en anden form for britisk film. En film, hvor alt på overfladen er korrekt, rart, humant, men hvor beskrivelsen samtidig er så overgjort, og hvor smerten lurer under overfladen. Selvfølgelig er livet ikke '*jolly fine*', hvornår er det nogensinde det?

“

Selvfølgelig er livet ikke '*jolly fine*', hvornår er det nogensinde det? Det er her, Ritesh Batra gør sig gældende.

Det er her, Ritesh Batra gør sig gældende. Han har for mig en helt egensindig tone. Når han er god er han '*jolly fine*', nærmest

overvældende i sin visuelle kunnen og villen. Det er kun i glimt, men hvilke glimt! I denne film har han tydeligvis forelsket sig i de små tresserbiler, som skildres i omgivelserne i gloriøse totaler: Fantastiske landskabsbilleder med den der klat metallisk rød placeret helt perfekt. Generelt er han også vild med vidvinkelinsler, som forsimplet set giver 'vide' billeder, det vil sige, hvor mere af baggrunden kommer med i billedet end ellers. Godt til landskaber, men her bruges det også til f.eks. et klip med en telefon på et bord og en halv Toby stående i baggrunden. Eller til den centrale dialogscene mellem Toby og Veronica, hvor valget af linse nærmest i sig selv forklarer filmens tematik. Veronica spilles af Charlotte Rampling, der træder sent ind i filmen, og egentlig ikke er ret meget med, men som med sin udstråling perfekt placerer sig selv som historiens egentlige omdrejningspunkt.

Konventionalitet og originalitet

To mennesker på en café forsøger at koncentrere sig om en vigtig samtale. Men der er for meget af caféen i vidvinkelbilledet. Der er også for meget støj på lydsiden, inklusive det famøse larmende barn. Både forgrund og baggrund er i fokus. Der er for meget omkring dem. I nutiden, i fortiden. *Når noget slutter* er i sin essens en film om en mand, der forsøger at finde rede i forholdet mellem sig selv og alt det omkring ham. Hans nære omgivelser, hans ekskone, hans datter. Og hans fjerne omgivelser, hans ungdomskæreste, hans eget fortidige jeg.

Ritesh Batra er subtil. Han bruger ikke Cannes-auteurs brede armbevægelser, han laver vitterlig *indie*-film.

Der er strålende detaljer, der går igen i hans film: Brugen af vidvinkel og Max Richters glørværdige musik for eksempel. Men samtidig giver han også meget plads til sine samarbejdspartnere; skuespillerne Irrfan Khan og Jim Broadbent bærer næsten filmene selv, ligesom Barnes' pointer fra romanforlægget er solidarisk gengivet. Det er en blanding af konventionalitet og originalitet, som måske sætter sig mellem to stole. For mærkelig til et bredere publikum, for konventionel for de snobbete *cinéaste*r. Jeg ved endnu ikke, hvad der skal blive af ham, jeg kan ikke engang fornemme, hvilken slags karriere han vil gå efter. Personligt har jeg dog tænkt mig at følge ham, lige meget hvor han vil hen. For de ekstatisk øjeblikkes skyld.

Premiere: 29.06.2017

Originaltitel: The Sense Of An Ending

Genre: Drama

Spilletid: 1 Time 48 Minutter (Ekskl. Reklamer Og Trailers)

Copyright: SF Film

Hovedillustration: SF Film

Kan du lide POV formatet, så skulle du tage at [klikke her og like vores Facebook-side](#). Her får du også alle links til vores nye artikler. Del os gerne med andre. Du kan også tegne et abonnement til 20 kr. om måneden via PayPal under 'Hold POV.International i live' eller via din netbank. Vores kontonummer er: 3409 12107307. Du kan også donere til hele POV.International via MobilePay på 40 12 19 68. Vi udkommer uden annoncer og modtager ikke mediestøtte.

Frederik Bojer Bové

Frederik Bojer Bové (født 1.12.1986) er cand.mag. i Moderne Kultur og Kulturformidling og BA i Historie. Han blogger om film på kronoper.dk, er dansk redaktør på tidsskriftet Cinema Scandinavia og har været programlægger på Copenhagen Architecture Festival.

FACEBOOK

TWITTER

GOOGLE

PINTEREST

TAGS:

#FILM

BOLLYWOOD

CHARLOTTE RAMPLING

FEEL GOOD FILM

FREDERIK BOJER BOVÉ

INDIE

JIM BROADBENT

JULIAN BARNES

RITESH BATRA

ANBEFALET TIL DIG

**Meltingpot-
æstetikerens
Johannes Nyholm**

**Tæt på
filmhistorisk**

Brændt af solen

F Ø L G O S

Synes godt om

Del

44 tusind personer synes godt om dette.
Opret en profil for at se, hvad dine venner synes godt om.

Follow @pointofviewint

H O L D P O V I N T E R N A T I O N A L I L I V E

POV er en uafhængig platform for kritik, debat og oplysning. Vi modtager ikke mediestøtte, bruger ikke reklamer og har ikke nogen betalingsmur.

Alle artikler på POV er gratis tilgængelige ud fra en overbevisning om behovet for kvalitet, videndeling og perspektivering i en tid præget af fake news og jagten på klik. Det vil vi gerne levere til alle POV's læsere – også dem, der ikke har mulighed for at betale.

Hvis du nyder at læse os, kan du støtte ved at blive medlem, støtte os med et enkelt beløb eller støtte den enkelte skribent via deres info-bokse.

Sådan kan du støtte os:

MobilePay

40 12 19 68

Bankoverførsel

Reg. nr. 3409 Kontonr. 12107307

PayPal

Herunder kan du melde dig ind hos os via Paypal, så dit månedlige støttebeløb bliver trukket automatisk. Det kan vi endnu ikke med MobilePay.

Donations-niveau
Glad bruger : 20.00 DKK pr. måned ▼

Abonner

Q U I C K P O V

27/06/2017

Suck it up, Buttercups

16/06/2017

POV's Dansk Vestindien-kalender – juni-august 2017

21/06/2017

Lise Nørgaard tager fejl

20/06/2017

Kommentar: Del fortællingen om din by

19/06/2017

Personprofiler og typer – er det på tide at gøre noget andet?

N P R O V E R S K R I F T E R

- New Jersey Budget Deal Reached Just In Time For July 4 Celebrations
- North Korea Claims It Successfully Tested An ICBM
- Natural Disasters May Widen Income Gap, Report Says
- Florida Governor Schedules An Execution After Year And A Half Hiatus
- Another July 4th Anniversary: Pathfinder's Landing On Mars

B B C O V E R S K R I F T E R

- North Korea hails 'successful ICBM' test
- Gay Chinese man wins legal battle over forced conversion therapy
- Retired police officer is Hello Kitty's biggest fan
- US-backed Syrian forces breach Raqqa's wall in IS fight
- Fox Sports fires top executive Jamie Horowitz

◀ [FOREGÅENDE](#)

**Film: Wonder Woman –
imponerende flot
actionfilm med
gudeskøn heltinde**

[NÆSTE](#) ▶

**Skønhed:
Blomsterbørns børn**

SENESTE INDLÆG FRA

Kommentar: Kinas Hongkong fylder 20

LONDON – Da jeg var guvernør i Hongkong, fra 1992 og indtil

Toppen af guleroden

I december måned blev en progressiv udvekslingsaftale af wastefoods mellem en række københavnske